

Гяволицитѣ сж много интересни птици. Тѣ като плаватѣ, само главата си държатѣ надѣ водата, а цѣлото имѣ тѣло е потопено въ водата. Ходятѣ бавно и тѣлото си държатѣ почти отвѣсно, обичатѣ да почиватѣ по клоноветѣ на голѣмитѣ дървета, гдѣто понѣкогажѣ си правятѣ гнѣзда, снисатѣ яйца и измѣтватѣ малки красиви гяволиченца.

Вѣ старо врѣме въ Европа, особено въ Англия, сж обучавали гяволицитѣ да ловятѣ риба, която донасяли на господаритѣ си. Сега тази практика е изчезнала отѣ Европа и е на мода у китайцитѣ и японцитѣ.

Китаецътѣ знае, че гяволицитѣ иматѣ кротки, питомни нрави и сж добри риболовци, затуй той приучва тѣзи птици още отѣ малки на тоя занаятъ и послѣ тѣ ставатѣ сж щински рибари.

Единѣ пжтешественикѣ разправя, че е виждалѣ какѣ единѣ китаецѣ рибарѣ е можелѣ да си служи въ едно и сжщо врѣме и изкусно да управлява до 100 гяволици, които сж голѣма послушность изпълнявали и най малкитѣ му заповѣди. Така напри мѣръ, рибарѣтъ трѣгва сж лодката си въ езерото или въ морето, прикачва прѣдварително по единѣ прѣстенѣ около шията на всѣка гяволица за да нѣма възможность тя да погълне уловената риба, спира лодката и дава знакѣ на гяволицитѣ да отидатѣ на ловѣ.

Тогдава всичкитѣ гяволици отѣ веднажѣ се разпиляватѣ, потапятѣ се въ водата и се залавятѣ на своя обиченѣ ловѣ за риба. Щомѣ уловятѣ нѣкоя риба, веднага я под-